

* POLKUPYÖRIÄ *

Amerikalaisia: „Northern & Co“, „Ideal“
ja „Rambler“.

Saksalaisia: „Neckarsulmer“, kaikki hyväksi tunnettuja merkkejä halpoihin hintoihin, myy

Kelloseppä J. F. Widemark
Länsi Henrikink. N:o 14.

♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣ ♣

Husqvarnan

hyviksi tunnettuja teoksia

Kiväärejä

kaikenlaatuisia

Polkupyöriä

naisten ja miesten sieviä ja kestäviä

Teräs-ompelukoneita

sekä kädellä käytettäviä että poljettavia, kahden vuoden takuulla

Seinä-koristeita

suuri valikoina

Husqvarnan Päämyymälässä

Helsingissä   **Tampereen haaramyymäl.**
Sentraalipasaasi   Hämeenkatu

♣ ♣ ♣ ♣ ♣

Suomen Urheilulehden liite.

**Keisarillisen Majesteetin Armollinen Asetus
Metsästyksestä.**

Annettu Helsingissä, 20 p:nä Lokakuuta 1898.

Voimassa 1899 vuoden alusta.

Me NIKOLAI Toinen, Jumalan Armosta, koko Wenäjänmaan Keisari ja Itsevaltias, Puolanmaan Tsaari, Suomen Suuriruhtinas, y. m., y. m. Teemme tiettäväksi: Suomenmaan Valtiosäätyjen alamaisestä esityksestä Me täten Armossa säädämme niinkuin seuraa:

1 §.

Metsästysoikeus maatilan tiluksilla on, sellaisin poikkeuksin ja rajoituksin kuin tuonnempana sanotaan, tilanomistajan; ja pidetään metsästyksenä kaikenlaista otusten pyyntiä. Samoin olkoon yleisellä laitoksella metsästysoikeus sillä maalla, joka sen alle kuuluu, ja kaupungilla siihen yhdistetyllä alueella.

Maaksi luetaan myös sellainen vesialue, joka maahan kuuluu.

2 §.

Kruununtalon asukas ja muu henkilö, jolla on vakinainen hallinto-oikeus maahan, nauttikoon sillä maalla metsästysoikeutta, niinkuin omistajasta tässä asetuksessa sanotaan. Sama oikeus olkoon kuninkaankartanon, virkatalon ja muun siihen verrattavan tilan haltijalla, joiden tilojen puolesta älköön kuitenkaan senmoista sopimusta, kun 8 ja 9 §:ssä mainitaan, tehtäkö ilman sen viranomaisen suostumusta, jonka valvonnan alaisena sellainen tila on.

Maata muussa tapauksessa vuokrattaessa ei metsästysoikeus siirry vuokraajalle, ellei sitä ole välipuheessa hänelle nimenomaan luovutettu.

3 §.

Jos kruunu on luovuttanut maata yhteiseksi omaisuudeksi tiloille, lohkokunnalle tai kunnalle, tai jos sopimus jakamattoman metsämaan käyttämisestä yhteisesti vakinaiseen metsänviljelykseen on osakasten kesken tehty ja se sopimus on hyväksytty, jääköön osakasten päätettäväksi saako, missä määrin ja millä ehdoilla metsästystä siellä harjoittaa; ja älköön yksityisen osakkaan sitä ennen olko lupa sillä maalla metsästää.

Tässä mainittu päätös on kirjallisesti laadittuna ja osakasten allekirjoittamana tai, jos se on kuntakokouksessa tehty, kokouksen pöytäkirjan otteella alistettava kuvernöörin tutkittavaksi ja on kuvernöörin annettava sille päätökselle vahvistus, ellei sen katsota sisältävän mitään poikkeusta tämän asetuksen tai yleisen lain määräyksistä. Jolleivät osakkaat voi keskenänsä sopia, ratkaiskoon paikkakunnan tuomioistuin heidän välinsä.

Metsästysoikeudesta pitäjän yhteismaalla olkoon sama laki.

4 §.

Jos maata muissa kuin 3 §:ssä mainituissa tapauksissa on jakamatta kylien tai tilojen välillä, tai jos sovintojakoa tilan tiluksilla pidetäissä joku osa on jäänyt yhteiseksi, olkoon kukin osakas oikeutettu itse metsästämään yhteisellä maalla; mutta älköön hän, jollei osakasten kesken toisin ole sovittu, toiselle myöntäkö oikeutta siellä metsästää, älköönkä myöskään ilman toisten osakasten lupaa siellä käyttäkö 24 §:ssä mainittuja pyyntineuvoja.

5 §.

Kruununpuistossa ja kruunun käyttämättömällä maalla älköön kukaan olko oikeutettu harjoittamaan metsästystä ilman asianomaista lupaa.

6 §.

Avoimella merellä sekä saaristossa semmoisilla kallioilla ja luodoilla, jotka eivät kuulu mihinkään tilaan ja joista ei toisin ole määrätty eikä vastedes määrätä, olkoon jokainen Suomenmaan asukas oikeutettu metsästämään.

7 §.

Jos tuomiolla tai muulla laillisella tavalla on jollakin paikalla metsästysoikeudesta toisin määrätty kuin tässä asetuksessa säädetään, jääköön se noudatettavaksi.

8 §.

Jos rajatusten olevain eri tilojen omistajat tai haltijat haluvat niistä muodostaa yhteisen metsästysalueen ja siinä järjestää metsästyksen hoidon, tehköt siitä kirjallisen sekä tunnettujen ja luotettavain todistajain oikeaksi vakuuttaman sopimuksen. Sellaisessa sopimuksessa on määrättävä vissi aika, vähintään viisi ja enintään viisikolmatta vuotta, minkä sopimus on oleva voimassa, sekä onko ja missä määrin yksityi-

sellä osakkaalla lupa sillä alueella metsästää vai luovutetaanko metsästysoikeus siinä toiselle miehelle tai metsästyshoitoyhdistykselle, kuin myös joka tapauksessa miten metsästyksen hoitoa mainitulla alueella on pidettävä.

Jos sellainen sopimus on tehty ja se ei sisällä mitään tätä asetusta tai yleistä lakia vastaan olevaa määräystä, antakoon tuomioistuin sille vahvistuksen. Sitten älköön yksityisellä osakkaalla olko millään osalla sitä aluetta muuta metsästysoikeutta, kuin mikä sopimuksessa on määrätty, älköönkä vahvistuksen jälkeen saatu omistus-, hallinto- tai panttioikeus johonkin niistä tiloista, joista yhteinen metsästysalue on muodostettu, oikeuttako purkaamaan siitä tehtyä sopimusta, ennenkuin sovittu aika on loppuun kulunut.

Tuomioistuin on velvollinen jokaista kuntaa varten pitämään rekisteriä sellaisista sopimuksista ja antamaan siitä rekisteristä otteita kaikille, jotka niitä haluavat.

9 §.

Sopimus, jolla metsätysoikeus maatilalla annetaan vuokralle, on tehtävä määräajaksi, enintään viideksikolmatta vuodeksi; ja vuotuista vuokraa vastaan. Sellainen sopimus on tehtävä kirjallisesti todistajain läsnä ollessa; jos toisin tehdään; olkoon sekä maanomistaja että vuokraaja oikeutettu purkamaan sopimuksen.

Mitä edellä on säädetty, ei sovellu siihen tapaukseen, jolloin maata vuokrattaessa myös metsästysoikeus on vuokraan yhdistetty; ja tätä ennen metsästysoikeudesta tehtyä vuokrasopimusta olkoon noudatettava niiden määräysten mukaisesti, joista siinä on sovittu.

10 §.

Jos joku missä hyvänsä sattumalta tapaa vahinkoeläimen valloilansa, saapi hän sen tappaen tai kiinni ottaa ja pitää.

Vahinkoeläimiä tämän asetuksen mukaan ovat: karhu, susi, ilves, almaa, kettu, näätä, hilleri, vesikko eli tuhkuri, saukko, järvihylje, maakotka, merikotka, luuhkaja, hiiriäispöllö, tunturipöllö, kaikki hukan sukuiset linnut, kalasääski, merilokki, räiskä, kuikka eli kaakkuri, uikka eli härkälintu, merimetso, korppi, varis, harakka, närhi ja kuusanko.

11 §.

Karhua, sutta, ilvestä ja almaa olkoon jokaisella lupa metsästää toisenkin tiluksilla, missä niitä löytyy; älköön kuitenkaan sitä varten käytettävä pyyntilaitosta tai myrkytettyä syöttiä ilman maanomistajan lupaa. Jos joku on kiertänyt pesässä olevan karhun, olkoon hänellä yksin oikeus jatkaa metsästystä.

Jos sellaisen luvallisen metsästyksen kautta toisen maalla, kuin tässä sekä 12 §:ssä sanotaan, viljelys, metsä, aita tai muu semmoinen omaisuus vahingoituu, antakoon metsästäjä maanomistajalle tai haltijalle taiden korvauksen siitä vahingosta.

12 §.

Jos kettu, sitä luvallisesti metsästettäessä ajavalla koiralla, menee ajon aikana toisen maalle, olkoon metsästäjällä valta siellä jatkaa sen ketun metsästystä.

Jos jänistä luvallisesti metsästettäessä ajavalla koiralla ajo osaksi poikeaa toisen maalle, älköön tämä estäkö koiraa ajosta, ja olkoon metsästäjä oikeutettu koiraa kiinni ottaakseen menemään tälle maalle.

Jos otus, jota on ammuttu, kaatuu toisen maalle, olkoon ampujalla niinikään valta nouttaa se sieltä.

13 §.

Hirven metsästäminen olkoon toistaiseksi maassa ylimalkaan kielletty.

Kuitenkin voidaan, jos Armollinen asetus siitä hallinnollista lain säätämistietä annetaan, muutamissa osissa maata, missä hirviä yleisemmin tavataan, yhdessä jaksossa olevan, vähintään tuhannen viidensadan hehtaarin suuruisen metsästysalueen haltijalle, hakemuksen jälkeen, myöntää lupa, samassa ehkä määrättävillä ehdoilla, itse tahi toisten kanssa Syyskuun ensimmäisten kahdeksan päivän kuluessa sillä aluella metsästää koirashirveä.

14 §.

Muut hyödylliset otukset ovat rauhoitetut ja niiden metsästäminen tässä pykälässä mainituin poikkeuksin luvaton alla mainittuina aikoina, nimittäin:

1:ksi. Heinäsorsa, haapana, jouhisorsa, tavi, heinätavi, ristisorsa ja lapasorsa, telkkä, kolso eli pilkkasiipi, meriteeri, jouhisotka, tunturisolka ja alli, naarashaahka, joutsen, hanhi, lehtokurppa eli kyntölintu, heinäkurppa eli taivaanvuohi, ruisräökkä, kuovi, tunturikurmitsa, kaikki viklalajit ja suokulainen eli suokukko Maaliskuun 1 päivän alusta Heinäkuun 31 päivän loppuun saakka.

2:ksi. Koirashaahka Maaliskuun 1 päivän alusta Toukokuun 31 päivän loppuun saakka.

3:ksi. Peltopyy Marraskuun 1 päivän alusta Elokuun 31 päivän loppuun saakka.

4:ksi. Naarasmetso eli koppelo ja naarasteeri Joulukuun 1 päivän alusta Elokuun 14 päivän loppuun saakka.

5:ksi. Koirasmetso ja koirasteeri, pyy, metsäkana ja muut kuin edellä luetellut kanalimulajit, joita vastedes maassa ehkä ilmaantuu kesyttöminä, Maaliskuun 1 päivän alusta Elokuun 14 päivän loppuun saakka.

6:ksi. Jänis Maaliskuun 1 päivän alusta Elokuun 31 päivän loppuun saakka.

7:ksi. Peura Helmikuun 1 päivän alusta Lokakuun 31 päivän loppuun saakka.

Lennon aikana ja kuvilta olkoon lupa rauhoitusaikanakin saaristossa ampua telkkiä, kolsoja, meriteeriä, jouhisotkia, tunturisolkia ja alleja sekä Ahvenanmaan saaristossa myös valkeita koirashaahkoja.

15 §.

Jos kokemus osottaa, että edellä määrätty rauhoitus aika tarvitsee jossakin tapauksessa koko maan tahi jonkun sen osan suhteen pidentämistä tahi lyhentämistä, taikka jos paikkakunnalliset olot tahi muut asianhaarat vastedes vaativat säännöksiä muitten otusten metsästämisestä, kuin tässä on mainittu, on siitä hallinnollista lainsäätämistietä annettava erityinen Armollinen asetus.

16 §.

Jos joku on päästänyt vapauteen sellaisia hyödyllisiä otuksia, joita ei ennen ole maassa tahi paikkakunnalla löytynyt, ja siitä paikkakunnan kirkossa ja virallisissa lehdissä kuulututtanut sekä julkipannut tiedonannon kunnanhuoneeseen, älköön kenelläkään muulla olko lupa lähinnä seuraavain viiden vuoden kuluessa sillä paikkakunnalla metsästää sellaisia otuksia.

Kuulutus on joka vuosi uusittava.

17 §.

Tikka, käki, kottarainen ja muut pienet linnut, paitsi kotivarpunen ja lepinkäiset, olkoot kaiken vuotta rauhoitetut.

Nyt mainittu rauhoitus ei kuitenkaan koske rastasta eikä tilhiä Elokuun 15 päivän alusta Maaliskuun 1 päivään.

18 §.

Rauhoitettujen lintujen sekä muiden, kuin 10 §:ssä lueteltujen, meri- tahi vesilintujen munia älköön pesästä otettako tahi hävitettäkö.

19 §.

Tieteellistä tarkoitusta varten antakoon kuvernööri, eri hakemuksesta, määrätylle henkilölle luvan ampua ja pyytää rauhoitettuja otuksia sekä ottaa tällaisten otuksien munia ja poikasia.

20 §.

Jos jollakin sen ajan aljettua, jolloin joku otuslaji on rauhoitettu, on hallussaan suurempi tahi pienempi määrä sellaisia, sitä ennen laillisesti tapettuja otuksia, olkoon oikeutettu myymään niitä rauhoitusajan ensimmäisten seitsemän päivän kuluessa, mutta sen jälkeen olkoon kielletty sellaisten otuksien kuljettaminen, kaupaksi pitäminen, myyminen tahi ostaminen, paitsi vesilintujen, jotka on laillisesti ammuttu lennon aikana tahi kuvilta, jollei heti saateta selvästi toteen näyttää, että ne ovat luvallisena aikana pyydetty tahi muulla tavalla laillisesti hankitut. Takavarikkoon otettuja otuksia myytäköön kuitenkin kruunun hyväksi.

21 §.

Maaliskuun 1 päivän alusta Syyskuun 1 päivään saakka älköön koiraa metsästyksen käytettäkö muutoin kuin:

karhua, sutta, ilvestä tahi ahmaa metsästettäessä, kun sellainen otus seudulla oleskelee,

ketun ottamiseen pesästä, sekä linnunammuntaan Elokuun 1 päivän alusta.

Eri hakemuksesta antakoon kuitenkin kuvernööri luotettavalle henkilölle luvan, vuodeksi kerrallaan, rauhoitusaikana, kun maa on lumen peitossa, ei kumminkaan kauvemmin kuin Huhtikuun 1 päivään, käyttää ajavaa koiraa ketun metsästämiseen.

22 §.

Linnunammunnassa älköön kuvaa asetettako kahtasataa metriä lähemmäksi toisen rajaa.

23 §.

Alenpana mainituin poikkeuksin olkoon tästälähin kielletty hyödyllisten otusten pyyntiin käyttämästä satimia, olkootpa minkä laatuisia hyvänsä.

Jänistä saa kaikkialla pyytää ansalla Joulukuun 1 päivän alusta Maaliskuun 1 päivään.

Lapin kihlakunnassa ja Kuolajärven pitäjässä Kemian kihlakuntaa olkoon lupa metsästysajan alusta Joulukuun 1 päivään käyttää sellaista loukkuu, joka heti tappaa otuksen, sekä Lokakuun 10 päivän alusta Joulukuun 1 päivään ansaa kaikkien metsälintujen ja myös sen jälkeen rauhoitusajan alkuun metsäkanau pyyntiin.

Asianomaisilla kunnilla olkoon kuitenkin oikeus alueeltaan kieltää tässä mainittujen sadinten käyttäminen.

Katiska olkoon niin rakehnettu, että sen suu; veden aliummillankin ollessa, on umpinainen ylhäältä aina vedenpintaan saakka.

24 §.

Hautaa eli kuoppaa, rautoja, vipua tahi muuta ihmisille tai kotieläimille vaarallista vahinkoeläinten pyyntilaitosta niin myös myrkytettyä syöttiä älköön tehtäkö tahi asetettako kahtasataa metriä lähemmäksi yleistä tietä tahi toisen asuntotonttia, älköönkään myöskään sellaista syöttiä pidettäkö ulkona Huhtikuun 15 päivän ja Marraskuun 15 päivän välillä.

Jos joku tahtoo käyttää sellaista pyyntitapaa, olkoon velvollinen antamaan tiedon siitä ja paikasta, jossa laitosta tahi syöttiä aiotaan pitää, kuuluttamalla edellisenä sunnuntaina saman seurakunnan kirkossa sekä toisen seurakunnan kirkossa, jonka raja on kymmenen kilometrin tahi sitä lyhemmän matkan päässä sanotusta paikasta, sekä maalla sitä paitsi kunnanhuoneeseen julkipannulla ilmoituksella; tehköön myös, jos pyyntineuvo on myrkytetty syötti, ilmoituksen asianomaiselle kruununnimismiehelle tahi poliisiviranomaiselle, ja näyttäköön samalla, että on oikeutettu ilmoitetulla maalla harjoittamaan sellaista pyyntiä. Jos pyyntineuvoa käytetään kauvemman aikaa yhtä mittaa, on kuulutus uusittava kerran kuukaudessa.

Keihästä ja ampuma-asetta älköön käytettäkö pyydykseksi viritettynä.

25 §.

Tässä maassa kaadetusta karhusta, sudesta, ilveksestä ja ahmasta sekä ketusta, joka on tapettu aikana Huhtikuun 1 päivän alusta Syyskuun 30 päivän loppuun, saakoon se, joka eläimen on tappanut, yleisistä varoista palkintoa kustakin eläimestä seuraavin määrin, nimittäin: karhusta ja karhunpenikasta kaksikymmentäviisi markkaa; sudesta sata markkaa ja sudenpenikasta viisikymmentä markkaa; ilveksestä ja sen pojasta kaksikymmentäviisi markkaa; ahmasta viisikymmentä markka ja sen pojasta kaksikymmentäviisi markka, sekä

ketusta viisi markkaa ja ketunpojasta kaksi markkaa.

Kunta olkoon velvollinen jokaisesta sen alueella tapetusta kotkasta, huuhkajasta, kanahaukasta, merilokista, korpista ja variksesta suorittamaan palkintoa seuraavin määrin, nimittäin:

kotkasta ja huuhkajasta viisi markkaa sekä pojasta kaksi markkaa; kanahaukasta kolme markka ja pojasta yhden markan; merilokista kaksi markkaa ja pojasta viisikymmentä penniä, sekä korpista ja variksesta viisitoista penniä ja pojasta kymmenen penniä.

26 §.

Jokaisen kunnan päätettävänä olkoon, onko yleisiä petoeläinten ajoja kunnassa pantava toimeen; ja tulee kunnan, jos semmoisen päätöksen tekee, myös määrätä, mitä petoeläinten ajossa on vaarintettava sekä kenen on lähetettävä kutsumus siihen arpakapulalla. Päätös on alistettava kuvernöörin hyväksyttäväksi.

27 §.

Miten se on rangaistava, joka luvattomasti metsästää semmoisella maalla, jolla hänellä ei ole metsästysoikeutta, säädetään Rikoslaisissa.

28 §.

Jos joku ajaa tahi luoksensa houkuttelee hyödyllistä otusta toisen maalta tahi panee kuvia lähemmäksi kuin määrätyn matkan päähän toisen rajasta, taikka yhteisellä tahi omalla maallaan käyttää laveampaa metsästysoikeutta, kuin mikä hänelle lain tahi erityisesti tässä edellä mainitun päätöksen tahi sopimuksen mukaan tulee, olkoon laki kuten Rikoslaisissa on luvattomasta metsästämisestä säädetty.

29 §.

Joka luvatta pesään tappaa tahi pesästä tahallansa säikäyttää karhun, jonka hän tietää olevan toisen kiertämän, sakotettakoon enintään kaksisataa markkaa.

30 §.

Jos otuksenpyyntiin käytetään kiellettyä pyydystä tahi jos laillista pyydystä pidetään viritettynä tai myrkytettyä syöttiä ulkona muulloin kuin siihen luvallisella ajalla tahi noudattamatta mitä siitä on säädetty,

olkoon sakko enintään sata markkaa; ja saakoon jokainen, joka tapaa sellaisen pyydyksen tahi syötin, sen hävittää.

Ellei katiskan omistaja noudata mitä 23 §:ssä on säädetty, sakotettakoon enintään kaksikymmentäviisi markkaa.

31 §.

Joka luvatta pyytää, tappaa, haavoittaa tahi muuten metsästää tahi häiritsee otuksia niiden rauhoitusajalla, tahi luvattomasti koiralla metsästä kielletyllä ajalla tahi pesästä ottaa tahi hävittää 18 §:ssä mainittujen lintujen munia, sakotettakoon enintään sata markkaa. Jos otus on hirvi, olkoon sakko vähintään viisikymmentä, enintään viisisataa markkaa.

Otus ja munat, jotka näin saadaan, tahi niitten arvo menevät kruunulle, milloin metsästysoikeuden haltija itse on tehnyt sen rikoksen tahi saalis on hirvi tai kaiken vuotta rauhoitettu otus, mutta muussa tapauksessa metsästysoikeuden haltijalle.

32 §.

Joka rikkoo 20 §:n määräyksiä, sakotettakoon enintään kaksisataa markkaa ja menettäköön otuksen.

33 §.

Jos koira kuljeskelee vieraalla metsästysmaalla, olkoon metsästysmaan omistajalla tahi haltijalla oikeus ottaa se kiinni ja ilmoittakoon siitä heti omistajalle, jos tiedetään kuka omistaja on, tahi muussa tapauksessa kuulututtakoon kiinniotosta seuraavana sunnuntaina seurakunnan kirkossa ja pankoon ilmoituksen siitä kunnanhuoneeseen; ja olkoon omistaja velvollinen lunastamaan koiran kolmella markalla, siihen lisäten viisikymmentä penniä kultakin päivästä, jolloin koira on kiinni pidetty. Jollei koira lunasteta seitsemän päivän kuluessa siitä kuin kiinniottaminen on omistajalle ilmoitettu tahi viidentoista päivän kuluessa kulutuksen julistamisesta, olkoon koira menetetty sille, joka sen otti kiinni. Kuitenkin olkoon omistajalla oikeus, niin kauvan kuin koira on kiinniottajan hallussa, lunastaa se nyt mainittujen perusteiden mukaan.

Enintään viidenkymmenen markan sakkoon olkoon se vikapää jolla on tapana antaa koiransa kuljeksia metsissä ja hakamailla aikana Maaliskuun 1 päivän alusta Elokuun 31 päivän loppuun tahi sellaisten vesijaksojen rannoilla, joissa otuksia oleskelee, ensinmainitun päivän alun ja Heinäkuun 31 päivän lopun välisenä aikana.

Mitä ylempänä on sanottu ei sovellu paimenkoiraan, joka seuraa porokarjaa tahi muuta karjaa.

34 §.

Maanomistajalla ja metsästysoikeuden haltijalla olkoon lupa tappaa kissa, joka tavataan hänen puistossaan tahi puutarhassaan taikka ulkona hänen tiluksillaan tahi metsästysmaallaan vähintään kahdensadan metrin päässä asuntotontista.

35 §.

Jos viittätoista vuotta nuorempi lapsi rikkoo mitä tässä asetuksessa säädetään, saakoon semmoisesta ilkivaltaisuudesta nulleita ja sopivaa ojennusta vanhemmiltaan, edusmieliltään tai isännältään. Jos nämät siinä osottavat leväperäisyyttä, niin että ilkivaltaisuus uudistuu, taikka jos heidän todistetaan tietäneen siitä, mutta ei koettaneen vakavasti sitä estää, vastatkoot itse vahingonkorvauksesta.

36 §.

Jos semmoisen rikoksen kautta, josta tässä asetuksessa säädetään, ainoastaan yksityisen oikeutta on loukattu, älköön virallinen syyttäjä siitä tehkö syytettä, jollei asianomistaja ole ilmoittanut sitä syyteeseen pantavaksi.

37 §.

Siltä, joka verekseltä tavataan luvattomasta metsästyksestä, on asianomistajalla tahi sillä, jolle hän on oikeutensa uskonut, lupa tunnustodisteeksi ottaa pyssy, metsästysneuvot ja koirat ja pitää niitä, kunnes vakuus on asetettu sakon ja vahingonkorvauksen maksamisesta.

Jos asia on virallisen syyttäjän ajettavia, olkoon virallisella syyttäjällä sekä kruunun-, kaupungin- ja poliisipalvelijalla sama oikeus.

38 §.

Kruunun maalla metsää tahi metsästyä hoitamaan asetetulla virkamiehellä, palvelijalla ja valantehneellä metsänvartijalla, niin myös yksityisellä metsästyksenhoitajalla, joka on tehnyt valan, olkoon oikeus niissä jutuissa, jotka koskevat rikoksia tätä asetusta vastaan ja jotka hän ilmiantaa, itse todistaa samoin kuin Oik. K:n 17 luvun 11 §:ssä on kruununpalvelijoille sallittu.

39 §.

Tätä asetusta on noudatettava Tammiukuun 1 päivästä 1899, jolloin kaikki tästä asiasta ennen annetut säännökset lakkaavat olemasta voimassa.

Tätä kaikki asianomaiset alamaisuudessa noudattakoot. Helsingissä, 20 p:nä Lokakuuta 1898.

Keisarillisen Majesteetin Oman päätöksen mukaan
ja Hänen Korkeassa Nimessään,
Suomeen asetettu Senaattinsa:

C. Tudeer.
G. von Troil.
K. F. Ignatius.
Hjalmar Palin.
Ossian Bergbom.
Alfr. Charpentier.

F. W. Schauman.
Z. Yrjö-Koskinen.
J. G. Sohlman.
Wald. Eneberg.
Lennart Gripenberg.

Oskar Zitting.

Keisarillisen Majesteetin Armollinen Julistus, sisältävä erityisiä määräyksiä metsästyksestä.

Annettu Helsingissä 20 p:nä Lokakuuta 1898.

Me NIKOLAI Toinen, Jumalan Armosta, koko Wenäjänmaa Keisari ja Itsevaltias, Puolanmaan Tsaari, Suomen Suuriruhtinas, y. m., y. m., y. m. Teenne tiettäväksi: Samalla kuin Me Suomeenmaan Valtiosäätyjen alamaista esityksestä tänä päivänä olemme antaneet asetuksen metsästyksestä, olemme Me nähneet hyväksi armossa säätää ja määrätä niinkuin seuraa:

1 §.

Koirashirven metsästäminen olkoon; vaarinottamalla mitä siitä on säädetty tänä päivänä annetun metsästysasetuksen 13 §:ssä, toistaiseksi luvallinen Rannan, Kymin, Lappeen, Jääsken, Äyräpään ja Käkisalmen kihlakunnissa Wiipurin lääniä.

2 §.

Luvan hirvenmetsästyksen antakoon yhdeksi vuodeksi erältään Kuvernööri, jolle luvanhakemus on jätettävä ennen Elokuun 1 päivää.

Oikeudesta harjoittaa sellaista metsästystä suoritetaan, kun luvanantopäätös saadaan, kruunulle menevä viidenkolmatta markan maksu sekä sen jälkeen vieläkin sata markkaa jokaisesta kaadetusta eläimestä. Lupaa annettaessa voidaan myös määrätä, montako hirveä korkeintaan saa kaataa, samoin kuin että maksu joltakin eläinluvulta on edeltäksin tallennettava tai vakuus maksusta asetettava.

Joka on saanut sellaisen luvan olkoon myös velvollinen ennen Lokakuun 1 päivää asianomaiselle kruununvoudille lähettämään tunnetuin ja luotettavain todistajain vahvistaman ilmoituksen kaadettujen hirvien luvusta ynnä maksun niistä, ellei sitä jo ole tallennettu.

3 §.

Lupaa metsästää hirveä älköön käytettävä, ennenkuin luvanantopäätös on näytetty paikkakunnan kruununnimismiehelle ja, milloin päätöksessä on määrätty että maksu on tallennettava tai vakuus siitä asetettava, todistus tallentamisesta tai asianmukainen takaus maksusta hänelle jätetty.

4 §.

Asianomaisten poliisiviranomaisten ja palvelijain sekä Metsänhoitohallituksen alaisten virkamiesten, palvelijain ja metsänvartijain velvollisuus on, mikäli se ei koske yksinomaisesti yksityisen metsästysoikeutta, valvoa metsästysasetuksen määräysten noudattamista sekä ottaa takavarikkoon otukset, jotka luvattomasti on kaadettu tai saatu tai muuten

menetetty; antakoot myös yksityisen metsästysoikeutta loukattaessa pyynnöstä hänelle tarpeenuukaista virka-apuaan.

Jos kunta on määrännyt jonkun henkilön valvomaan metsästyksen sen piirissä, olkoon hänellä samoin kuin laillisesti muodostetun metsästyshdistyksen asiamiehellä ja valantehneellä metsästyksenhoitajalla niinkään sama valta kuin poliisiviranomaisella.

5 §.

Niistä henkilöistä, jotka, tänä päivänä annetun metsästysasetuksen 24 §:ssä olevain määräysten mukaisesti, ovat poliisiviranomaiselle ilmoittaneet aikovansa harjoittaa pyyntiä myrkytetulla syönteillä, on mainitun viranomaisen pidettävä luetteloa.

6 §.

Palkinnon, joka, tänä päivänä annetun metsästysasetuksen 25 §:n mukaan, on tapetusta vahinkoeläimestä maksettava yleisistä varoista, suorittaa asianomainen kruununnimismies määrätyn kaavan mukaan tehtyä kuittia vastaan.

Sitä varten tulee kruununnimismiehen jokaiselta vuosipuolikolta lähettää Kuvernöörille lasku siitä rahamäärästä, joka tarkoitusta varten katsotaan tarpeelliseksi; ja on hän velvollinen heti vuosipuoliskon loputtua tekemään tilin vastaanottamistaan rahoista.

Sellaista palkintoa pyydetessä on vahinkoeläimen koko nahka näytettävä ja, ennenkuin se annetaan takaisin, sen päähän korvien väliin lyötävä kolme näkyvää reikkää kolmion muotoon tahi selvä pysyväinen leima.

Jos joku palkinnonsaamisoikeuteen vaikuttava seikka on epäilyttävä, saatakoon siitä vaatia selvitys ennenkuin palkinto maksetaan.

7 §.

Vaatimus sellaisen palkinnon saamisesta, joka, tänä päivänä annetun metsästysasetuksen 25 §:n mukaan, kunnan tulee tapetusta vahinkoeläimestä suorittaa, tehdään asianomaiselle kunnallisviranomaiselle; ja on kunnan annettava ne tarkemmat määräykset, jotka sitä varten katsotaan tarpeellisiksi.

8 §.

Sen vahingon, minkä hirvi on tehnyt kasvavalle viljalle tahi kootuille eloille tahi rehuille, korvaa kruunu.

Tällaisen korvauksen vaatimus on kirjallisesti ilmoitettava paikkakunnan kruununnimismiehelle ja siihen liitettävä tuomioistuintimen edessä toimitetun todistajain kuulustuksen kautta saatu selvitys vahingon synnystä ja suuruudesta, jonka jälkeen nimismiehen on heti lähetettävä asiakirjat niiden lisäselvitysten kanssa, joita mahdollisesti on saatavissa, Kuvernöörille, joka oman lausuntonsa ohessa lähettää asian Senaatin tutkittavaksi.

Tämä julistus astuu voimaan samaan aikaan kuin tänä päivänä annettu metsästysasetus.

Tätä kaikki asianomaiset alamaisuudessa noudattakoot. Helsingissä, 20 p:nä Lokakuuta 1898.

Keisarillisen Majesteetin Oman päätöksen mukaan
ja Hänen Korkeassa Nimessään,
Suomeen asetettu Senaattinsa:

C. Tudeer.

G. von Troil.

K. F. Ignatius.

Hjalmar Palin.

Ossian Bergbom.

Alfr. Charpentier.

F. W. Schauman.

Z. Yrjö-Koskinen.

J. G. Sohlman.

Wald. Eneberg.

Lennart Gripenberg.

Oskar Zitting.

